мила птичке, да дойдешъ да ми наглеждашь. При=
кажи ми кво стана по свѣтътъ-тя, тогава ми
пъеешь.

— «Азъ ща прикажа, кво стана по [illegible]-та
азъ ща, попъетъ разказа славеятъ.

— И са чула такивъ звукове, що горкія затворникъ
[illegible] запласка отъ радость, падна на коле=
на-та и все [illegible] плака и слуша....

«Вчера предъ зора-та» пъеше славея,
«беше много хубаво и прохладно. Азъ долетѣхъ прехвърчахъ
при твой-тя кѫщя, кацнахъ на орѣховото
клонче предъ отвореній прозорецъ и се испѣхъ
[illegible]. Въ люлчица-та лежеше твой-тъ
дѣтенце — то ~~отвори~~ отвори голѣми-тѣ
си свѣтли очици, и запита гдѣ й тате!
Гдѣ-й мама! и ~~се~~ слушаше моитѣ пѣсни.....

Твоитѣ роднини поскачатъ, като си
приятели за тебе. Тѣ же много обичатъ,
много ~~ще~~ нали са да тя видятъ. Не бой са отчаява!
Господь видѣ, че ты си правъ: на слѣдъ-тѣ шесть ще тя оправдаятъ добри-тѣ хора
щѣ ~~избавятъ~~ пуснатъ и ты (пакъ) ще ~~[illegible]~~ излѣзешь
~~видешь~~ на волята, на ~~свѣтлината~~ видѣло и на чистъ
въздухъ.

«И дѣца-та ти ще та (гледатъ) милуватъ милѣятъ.
Въ тихъ лѣтенъ вечеръ, кога дѣчицитѣ) станатъ ще са протакатъ въ
дърветата, ~~[illegible]~~ кога отъ слънце-то ще заблестятъ стъкла-та
на прозорцы-тѣ; (на (крылцето) ты ще прикажешь на дѣца-та си
за ~~твоитѣ~~ своитѣ теглила. (какво ты си патилъ.